Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: Gž-885/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Zadru, po sucu Željku Đerđu, u pravnoj stvari tužiteljice Verice Janton, OIB: 49056725697, iz Kraljevog Vrha, Sljemenska ulica 21, zastupane po punomoćnici Mirjani Kopić, odvjetnici u Zagrebu, Horvaćanska 21, protiv tuženika Krešimira Jedvaja, OIB: 66946941178, iz Gornje Bistre, Odvojak Zelengaja 6, zastupanog po punomoćniku Nenadu Đukiću, odvjetniku u Zagrebu, Lastovska br. 13/1, radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tužiteljice Verice Janton protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj Psp-42/2016-54 od 14. rujna 2023., 10. srpnja 2024.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba tužiteljice Verice Janton kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Psp-42/2016-54 od 14. rujna 2023.

Obrazloženje

1. Uvodno označenim rješenjem suda prvog stupnja suđeno je:

" Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Tuženik je smetao tužiteljicu u zadnjem mirnom i faktičnom posjedu nekretnina označenih na skici očevida u Nalazu geodetskog vještaka od 23.04.2019. godine koji je sastavni dio ovog spisa, izrađenom po "Geotopo" d.o.o.Velika Ves, dipl. ing. geod. Žulj Josipu slovima l-A-B-C-F-G-H-l a koje u naravi čine kčbr.3636/2, zk. ul. 3350, PL 2894, k.o. Bistra Gornja, izgrađeno zemljište, I. odvojak Zelengaja i dvorište od 269m2 te dio kčbr.3637, zk.ul.124, PL 414, k.o. Gornja Bistra, koji dio je na toj skici očevida od 23.04.2019. označen slovima A-B-C-D-E površine 311m2 te dio 3641/3, PL 3084, zk.ul.3471 k.o.Bistra Gornja, označen na istoj skici očevida od 23.04.2019. godine slovima C-D-E-H-G-F na način stoje:
- dana 24.06.2016. godine, a stoje tužiteljica uočila 25.06.2016. godine, uklonio dio ograde uz Ulicu I. odvojak Zelengaja 8 na ulazu u dvorište na navedenim nekretninama pri čemu je iščupao 4 drvena stupa, uklonio žičano pletivo između tih stupova na potezu označenom točkama A-D skice geodetskog vještaka ing. Žulj Josipa od

23.10.2017. godine iz Nalaza i mišljenja od 02.10.2017. godine koji čini sastavni dio ovog spisa i na to mjesto navezao kamionom šljunak u duljini od 9m i širini od 1m, kao i što je
- točno neutvrđenog dana, a što je tužiteljica saznala dana 10.07.2017. godine navezao iza iste linije pružanja prethodno navedenog šljunka drva visine 1,5m, širine 1m ,
pa mu se zabranjuje svako takovo i slično buduće smetanje posjeda te nalaže uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da na liniji skice očevida od 23.10.2017. godine slovima A-B-C-D postavi 4 drvena stupa sa žičanim pletivom i to na liniji točaka AB u širini od 3,67m, dvorišnu ulaznu lesu drvenog okvira ispunjenog žičanim pletivom, širine 4,10m u liniji BC te između točaka C-D stup sa žičanim pletivom u širini od 4,40m iste skice očevida.

2. Nalaže se tuženiku da naknadi tužiteljici parnični trošak sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama prema čl.29.st(2) ZOO-a tekućim od dana donošenja prvostupanjskog rješenja do isplate, sve u roku od 8 dana."

II. Nalaže se tužiteljici da naknadi tuženom parnične troškove u iznosu od 398,17 eura/3.000,00 kn [1] (tri stotine devedeset osam eura sedamnaest centi/tri tisuće kuna) u roku od 8 dana."

2. Protiv citiranog rješenja žalbu je izjavila tužiteljica Verica Janton (dalje: tužiteljica) radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku te predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovno postupanje ili isto rješenje preinačiti uz naknadu troškova sastava ove žalbe uvećano za iznos sudske pristojbe na žalbu. Navodi da sud prvog stupnja nije razmatrao svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, te da nije obrazložio iz kojeg razloga je povjerio vjeru iskazu tuženika, te svjedocima od strane tuženika koji su ukazivali da tužiteljica nije imala posljednji mirni posjed za koji tvrdi da je smetana od strane tuženika. Tužiteljica da je dokazala da se nalazi u nesmetanom posjedu predmetnog dijela nekretnine oznake k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja preko 50 godina (računajući posjed pravnih prednika) te da je upis tuženika na tom dijelu ove nekretnine formalne prirode. Dalje navodi da je otac tuženika Krešimira Jedvaja (dalje: tuženik), Stjepan Jedvaj, izgradio ogradu s betonskim parapetom na međi dvorišta uz svoju kuću, danas upisano na tuženika tj. dijelu nekretnine oznake kč.br. 3637 k.o. Bistra Gornja i dvorišta uz kuću tužiteljice na nekretnini oznake k.č.br. 3636/2 k.o. Bistra Gornja, uz koju postoji i dugogodišnji nasad vinove loze, a što da evidentno potvrđuje opisanu sporazumnu diobu i posjed parničnih stranaka i njihovih pravnih prednika. Tužiteljica smatra da je sud vjerodostojnim trebao cijeniti iskaze Bože Jedvaja, Anice Jedvaj i Vesnice Lučić s obzirom na to da su bliski srodnici stranaka i da im je poznata povijest posjedovanja spornog zemljišta, a da je svjedok Siniša Sever iskazivao sekvencionalno, odnosno za razdoblje oko 2000. godine, da je svjedok Mirko Borovec u iskazu naveo da je njemu poznato stanje sporne čestice od devedesetih godina, a da je 2001. odselio iz Bistre, te da je svjedokinja Anica Jedvaj, supruga strica stranaka pok. Miška Jedvaja, iskazala da je djed Roko za života podijelio svima kome što pripada te da su si tako i plote drvene napravili. Zaključno ističe da je tužiteljica zadnji mirni posjednik predmetne nekretnine, što je u ovom postupku i dokazala, a da je tuženik svojim opisanim činom smetao tužiteljicu.

3. U odgovoru na žalbu tužiteljice, tuženik u cijelosti osporava žalbene navode ovog tuženika i predlaže da drugostupanjski sud odbije kao neosnovanu žalbu tužiteljice i potvrdi prvostupanjsko rješenje kojim je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da je prvostupanjski sud iscrpno obrazložio zašto nije mogao s nedvojbenom sigurnošću utvrditi da je tužiteljica bila zadnji mirni posjednik predmetnog dijela nekretnine opisane kao k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja. Tuženik dalje navodi da je rješenjem o nasljeđivanju iza pokojnog Roka Jedvaja poslovni broj: O-5048/77 od 25. kolovoza 1980., a na temelju pisane oporuke od 13. ožujka 1973., vidljivo da čest. br. 3637 k.o. Bistra Gornja nije obuhvaćena istim rješenjem jer ista nije bila navedena u oporuci, te da je Rok Jedvaj sinu Stjepanu Jedvaju predmetnu nekretninu darovao prije oporučnog raspolaganja i da je tuženik istu nekretninu stekao Ugovorom o dosmrtnom uzdržavanju sklopljenim s ocem Stjepanom Jedvajem. Dalje navodi da je rješenjem Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj R1-126/06 razvrgnuta suvlasnička zajednica između predlagatelja Miška Jedvaja i Bože Jedvaja, te protustranka Stjepana Jedvaja, Jelice Jedvaj i Verice Janton, a predmet ovog postupka da nije bila predmetna nekretnina. Također navodi da je njegov otac Stjepan Jedvaj zbog oborinskih voda i stalnih poplava koji su se slijevali u kuću i garažu, sagradio ogradu s betonskim parapetom uz svoju kuću radi zaštite kuće od poplave. Ističe da je vlasnik i posjednik spornog djela nekretnine, kao i da su tužiteljica i njen suprug postavili ogradu do ceste i stavili lokot, tako da tuženik nije mogao doći do svojih stvari, unutar dvorišta, gdje su se nalazile i stvari drugih ljudi, zbog čega se pozvao na samopomoć i uklonio ogradu do ulice i do točke gdje je bila međa.

4. Žalba tužiteljice je neosnovana.

5. Ispitujući prvostupanjsko rješenje, kao i postupak koji mu je prethodio, nije utvrđeno, kako to tužiteljica u žalbi ukazuje, da je počinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. u svezi članka 381. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14.- dalje ZPP), koji se ovdje primjenjuje na temelju članka 117. stavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19.), odnosno ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja naveo jasne, određene i pravno utemeljene razloge za svoje stajalište u pogledu ocjene neosnovanosti zahtjeva tužiteljice za pružanje posjedovne zaštite, zbog čega, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, razlozi navedeni u obrazloženju pobijanog rješenja opravdavaju odluku sadržanu u izreci, slijedom čega pobijano rješenje ne sadrži nikakve nedostatke zbog kojih se njegova pravilnost ne bi mogla ispitati.

6. Neosnovano tužiteljica sadržajno ukazuje da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba postupka iz članka 354. stavka 1. ZPP u vezi s člankom 8. istog Zakona.

7. Odredbom članka 8. ZPP je propisano da koje će činjenice uzeti kao dokazane, odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

8. Dakle, sud je dužan, iako izvedene dokaze prosuđuje po svom slobodnom uvjerenju, to svoje uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu i činjeničnu osnovu u sadržaju spisa, a

konkretno, iz sadržaja obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud dao valjano obrazloženje za svoju odluku, a njegova utvrđenja i zaključak proizlaze iz provedenih dokaza i stanja spisa.

9. Nije utvrđeno niti da je prvostupanjski sud počinio neku od bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. u svezi članka 381. ZPP, niti je materijalno pravo pogrešno primijenjeno jer je prvostupanjski sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, a na koje povrede ovaj sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP i članka 381. istog Zakona.

10. Isto tako, neosnovan je i žalbeni razlog pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer je prvostupanjski sud tijekom postupka u dovoljnoj mjeri raspravio i utvrdio sve bitne činjenice, kako na osnovi ocjene provedenih dokaza, tako i neposrednim opažanjem na mjestu spora, pa utvrđeni činjenični supstrat na kojem je utemeljeno stajalište suda prvog stupnja o neosnovanosti zahtjeva tužiteljice za pružanjem posjedovne zaštite, ne može biti doveden u sumnju niti žalbenim navodima tužiteljice.

11. Prvostupanjski sud temelji svoju odluku na utvrđenjima i to kako slijedi:

11.1. da je tužiteljica tužbenim zahtjevom zatražila posjedovnu zaštitu realnog dijela nekretnine opisane kao k.č.br. 3637 k.o. Gornja Bistra (označene točkama A-B-C-D-E-A prema nalazu geodetskog vještaka ing. Josipa Žulja od 16. rujna 2019. u podnesku od 3. lipnja 2019.) i to zbog dva različita čina smetanja posjeda, prvog koji je utužen dana 22. srpnja 2016. u odnosu na uklanjanje ograde i navažanje šljunka, te drugi, (povodom kojega je izvorno pokrenut ovosudni predmet poslovni broj Psp-33/17, pa potom spojen na ovaj predmet) sa zahtjevom koji je podnesen povodom naslaganih drva (za ogrjev) podnesen 3. kolovoza 2017., sve pobliže navedeno u točci I. ovog obrazloženja,

11.2. da tuženik u odgovoru na tužbu spori da je tužiteljica bila u zadnjem mirnom posjedu dijela predmetne nekretnine jer da je ta nekretnina u njegovom isključivom vlasništvu i posjedu, prije njegovih roditelja, a ne spori da je poduzeo radnje koje su u tužbi okvalificirane kao čin smetanja, odnosno da je osobno dao postaviti kako šljunak, tako i drva, te je ujedno istaknuo i prigovor prekluzije utuženja,

11.3. da je u ovom postupku valjalo utvrditi je li tužiteljica bila u zadnjem mirnom posjedu predmetnog dijela nekretnine oznake k.č.br. 3637 k.o. Gornja Bistra,

11.4. da je iz iskaza svjedoka Bože Jedvaja i Vesnice Lučić, djece pokojnog strica stranaka Miška Jedvaja, utvrđeno da je do istovarivanja šljunka na predmetnu nekretninu došlo na dan smrti njihova oca 23. lipnja 2016., dok su bili okupljeni u dvorištu prije pogreba, a budući da je prvotni zahtjev podnesen preporučenom pošiljkom 22. srpnja 2016., prvostupanjski sud utvrđuje da je prekluzivni rok za pružanjem posjedovne zaštite iz članka 21. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 94/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. i 81/15.; dalje: ZVDSP) očuvan. U odnosu na naknadno utuženi čin smetanja postavljanjem drva za ogrjev iz podneska od 3. kolovoza 2017., prvostupanjski sud je proveo prvi

očevid u ovoj pravnoj stvari na dan 3. srpnja 2017., a budući da je iz nalaza i mišljenja geodetskog vještaka od 2. listopada 2017. vidljivo na fotografijama da nema drva za ogrjev, to su ista mogla biti postavljena najranije nakon okončanja očevida suda, pa je stoga sud prvog stupnja utvrdio da je i taj zahtjev podnesen unutar zakonskog prekluzivnog roka od 30 dana,

11.5. da je poduzetim očevidima i uvidom u fotografije koje prileže spisu vidljivo da utuženi dio predmetne nekretnine u naravi predstavlja dio jedinstvene cjeline (međusobno nerazgraničene na terenu) s dijelom nekretnine u vlasništvu tužiteljice opisane kao k.č.br. 3636/2 k.o. Bistra Gornja, kao i nekretnine u vlasništvu tuženika označene kao k.č.br. 3641/3 k.o. Bistra Gornja, dok je preostali dio predmetne nekretnine k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja ograđen u sklopu okućnice kuće tuženika (desno gledano od ulice), a da u naravi predmetni dio utužene nekretnine izgleda poput livade, nakošene uzbrdo gledano od ulice, bez vidljivih tragova poljoprivrednog uzgoja u skorašnje vrijeme, time da se gledano od ulice (I. odvojak Zelengaja 8) u stražnjem lijevom dijelu nalaze ostaci betonskih temelja srušene štale, da se štala nalazi većim dijelom na nekretnini opisanoj kao k.č.br. 3641/3 k.o. Bistra Gornja, a manjim dijelom na dijelu nekretnine opisane kao k.č.br. 3636/2 k.o. Bistra Gornja, te da je prostor nekadašnjeg vrta manjim dijelom ulazio u predmetnu nekretninu opisanu kao k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja, također sud prvog stupnja utvrđuje da na terenu u vrijeme očevida osim sloja trave nije bilo drugih vidljivih tragova nekadašnjeg uzgoja, a lokacija vrta da je od strane vještaka definirana isključivo po kazivanju tužiteljice,

11.6. da svjedoci, čije iskaze je sud prvog stupnja prihvatio cijeneći ih uvjerljivima i životnima, i to Anice Jedvaj, Bože Jedvaja i Vesnice Lučić, kao i supruga tužiteljice Danijela Janton, a koji u iskazima negiraju bilo kakav vid faktične vlasti tuženika ili njegovih prednika na predmetnom dijelu utužene nekretnine i ističu vršenje iste vlasti od strane prednika tužiteljice (štala, vrt, košnja), a potom i tužiteljice i njenog supruga, i da, s druge strane, svjedoci Daniel Valenčak, Mirko Borovac, prijatelji tuženika i supruga tuženika Branka Jedvaj, na jednako uvjerljiv i životan način u iskazima navode da su na predmetu spora faktičnu vlast vršili prednici tuženika, kao i on sam, dok se u odnosu na obitelj tužiteljice kao zanimljivost navodi stablo višnje (u nedefiniranom prostoru niže od vrta), te prolaz od ulice preko predmeta spora do kuće tužiteljice radi posjete, uz privremeno parkiranje vozila,

11.7. da na temelju provedenih dokaznih sredstava (iskaza svjedoka, saslušanja stranaka, isprava te uviđaja na licu mjesta) sud prvog stupnja nije mogao s nedvojbenom sigurnošću utvrditi da je tužiteljica bila zadnji mirni posjednik predmetnog dijela nekretnine opisane kao k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja. Navedeno iz razloga što iz iskaza stranaka proizlazi suglasje o načinu specifičnog služenja predmetnog spora od strane tužiteljice u smislu prolaska preko iste do kuće tužiteljice (odnosno ranije njene majke) koja se nalazi na nekretnini oznake k.č.br. 3636/2 k.o. Gornja Bistra, te radi dovoza drva, a na što da upućuju i iskazi svjedoka kada iskazuju o dovozu i provozu, dok s druge strane, osim iskaza svjedoka koji su uvjerljivo iskazivali o vršenju posjedovnih radnji tuženika i njegovih prednika, o navedenom svjedoče i fotografije - odloženi plugovi i ostala poljoprivredna mehanizacija, drvna građa, plastični spremnik (za vodu), sijeno, što se proteže gotovo čitavom linijom razgraničenja između sjeveroistočnog ogradnog zida okućnice tuženika uz predmet spora. Sud prvog stupnja je dalje utvrdio da je nejasno iz kojeg razloga su članovi obitelji pokojnog strica stranaka Miška Jedvaja negirali vršenje faktične vlasti obitelji tuženika, a naglašavali

isto u odnosu na obitelj tužiteljice, međutim, da narav predmetne nekretnine u stvarnosti, njena položenost i reljef u odnosu na lokalnu prometnicu, ne potvrđuju da bi ista u svojoj cijelosti ili dijelom bila predmet vršenja faktične vlasti u smislu članka 10. ZVDSP, osim eventualno u kontekstu posjeda prava služnosti za potrebe nekretnine tužiteljice, a s obzirom na to da sud nije ovlašten pružati sudsku, pa ni posjedovnu zaštitu preko granica postavljenog zahtjeva i da u zahtjevu za zaštitu posjeda stvari nije sadržan zahtjev za zaštitu posjeda prava služnosti, to je sud prvog stupnja zahtjev tužiteljice odbio kao neosnovan,

11.8. da se odluka o troškovima postupka temelji na članku 154. stavku 1. i članku 155. ZPP i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022. i 126/22.; dalje: Tarifa), a imajući u vidu da tužiteljica nije ostvarila uspjeh u parnici, dosuđen je trošak postupka tuženiku u visini jednokratne nagrade za cijeli postupak u visini od 200 bodova (Tbr. 7/2), što iznosi 398,17 EUR (3.000,00 kuna).

12. Polazećih od iznijetih utvrđenja, koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, pravilan je zaključak suda prvog stupnja da tužiteljica nije ostvarila pravo na posjedovnu zaštitu predmetnog dijela nekretnine, odnosno da nije dokazala svoj posljednji mirni posjed na istom dijelu nekretnine.

13. Naime, predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice kojim od suda traži da joj se pruži pravo na posjedovnu zaštitu u pogledu smetanja posjeda nekretnine označene kao čest. br. 3637 k.o. Bistra Gornja, stoga je u tom smislu potrebno utvrditi dvije pravno relevantne činjenice, a to su zadnji mirni posjed utuženog dijela predmetne nekretnine i čin smetanja, odnosno je li tužiteljica bila u posljednjem mirnom posjedu istog dijela nekretnine i je li tuženik tužiteljicu samovlasno smetao u posjedu, odnosno uznemiravao u posjedu na način kako je to opisano u točki 1. izreke ovog obrazloženja.

14. Člankom 22. stavkom 1. ZVDSP propisano je da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naloži uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće, dok je stavkom 2. istog članka propisano da sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.

15. Dakle, iz gore navedenog proizlazi da je u posjedovnoj tužbi teret dokaza na tužitelju u pogledu dviju činjenica – postojanja tužiteljeva posljednjeg mirnog posjeda u odnosu na predmet spora i čin smetanja počinjen od tuženika.

16. Iz izvedenih dokaza, posebno iskaza saslušanih svjedoka i stranaka u postupku, nedvojbeno proizlazi i nesporno je da je tuženik 24. lipnja 2016. uklonio dio ograde na ulazu u dvorište na predmetnim nekretninama, pri čemu je iščupao 4 drvena stupa, uklonio žičano pletivo između tih stupova i na to mjesto navezao kamionom šljunak u duljini od 9 metara i širini od 1 metara, kao i da je točno neutvrđenog dana,

a što je tužiteljica saznala 10. srpnja 2017., navezao iza iste linije pružanja prethodno navedenog šljunka drva visine 1,5 metara i širine 1 metar.

17. Tužiteljica žalbom problematizira zaključak suda prvog stupnja da nije dokazala činjenicu svog posljednjeg mirnog posjeda predmetnog dijela nekretnine, te u tom pogledu ukazuje kako je, između ostalog, i iskazima svjedoka Bože Jedvaja, Anice Jedvaj i Vesnice Lučić dokazano da je tužiteljica vršila faktičnu vlast na predmetu spora.

18. U odnosu na spornu okolnost, Anica Jedvaj, strina stranaka, navela je da su se djeca Roka Jedvaja, njegovi nasljednici, sinovi Stjepan Jedvaj, tuženikov otac, Zvonko Jedvaj, tužiteljičin otac i Miško, njen suprug, podijelili na način da su plotovima na predmetnoj parceli označili granice svojih dijelova ove nekretnine, a da je dio nekretnine koji je podjelom pripao Zvonku, odnosno sada njegovoj nasljednici, tužiteljici, njezina majka uživala na način da je obrađivala vrt, uzgajala, sadila cvijeće i na dijelu do ceste da je bilo stablo višnje s kojeg su se ubirali plodovi.

19. Svjedok Božo Jedvaj, bratić stranaka, iskazao je da je livadu na fotografijama uživala kako tužiteljičina majka Jelica, tako sada i tužiteljica, do ograde uz cestu koje sada više nema, a na tom spornom dijelu u gornjem dijelu da se nalazila gospodarska zgrada, štalica, a ispod, do ograde tuženika u gornjem dijelu te nekretnine da je bio vrt.

20. Svjedokinja Vesnica Lučić, sestrična stranaka, navela je da je otac tužiteljice uz kuću napravio dvije dogradnje, dalje od tog da je bila štala, uz nju da je bila suša, iza da je bio vrt, a ispred gnojnica, a ispod suše da je također bio vrt, odnosno cijeli taj dio nekretnine da su obrađivali i održavali roditelji tužiteljice, a da je znala vidjeti i da tužiteljica i njen suprug dolaze i kose travu u dvorištu.

21. Iako iz iskaza ovih svjedoka proizlazi da je tužiteljica osobno i putem svojih prednika vršila faktičnu vlast na spornom dijelu nekretnine, ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje, kako ih s pravom sud prvog stupnja nije prihvatio vjerodostojnim iz razloga što je njihovu dokaznu snagu cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, u smislu članka 8. ZPP, a upravo suprotno proizlazi iz ostalih provedenih dokaza i to rezultata provedenih uviđaja, pregleda fotografija koje prileže spisu i iskaza ostalih svjedoka.

22. Naime, iz nalaza stalnog sudskog vještaka za geodeziju Josipa Žulja, ing. geod. od 23. travnja 2019., proizlazi da je, iz skice očevida vidljivo, prema kazivanju tužiteljice, da dio površine koju tužiteljica uživa pripada nekretnini oznake k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja, da je položaj temelja "štalice" te nastavnih dvaju zidova vidljiv na skici očevida te da se dio temelja nalazi na nekretnini oznake čest. br. 3636/2 k.o. Bistra Gornja, a veći dio na čest. br. 3641/3, k.o. Bistra Gornja, da se vrt manjim dijelom nalazi na nekretnini oznake k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja, a veći dijelom na čest. br. 3641/3 k.o. Bistra Gornja.

23. Nadalje, sud prvog stupnja je opravdano utvrdio, prema stavu ovog drugostupanjskog suda, da navodi o načinu na koji se, prema kazivanju svjedoka predloženih po tužiteljici i tvrdnjama tužiteljice, predmetni dio nekretnine faktički koristio od strane tužiteljice i njenih prednika, uzgojem i obrađivanjem zemljišta, ne proizlaze iz neposrednog opažanja stanja na terenu u njegovoj naravi i lociranjem i

identificiranjem prostora vrta i štale. Navedeno iz razloga što su, a kako je navedeno u točki 17. ovog obrazloženja, prema utvrđenjima s uviđaja i izmjeri vještaka, betonski temelji u međuvremenu oronule i srušene štale locirani na području nekretnina koje nisu predmet ovog spora, dok je lociranjem prostora nekadašnjeg vrta utvrđeno da bi isti tek manjim dijelom ulazio u područje predmetne k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja.

24. Također, treba istaći da je pravilno sud prvog stupnja utvrdio, kako je i iz fotografija u spisu vidljivo da predmetni dio nekretnine u naravi izgleda poput livade nakošene uzbrdo gledano s ulice, bez vidljivih tragova poljoprivrednih uzgoja u skorašnje vrijeme, pa da se po svojoj naravi u relevantnom vremenskom okviru do poduzetog čina smetanja posjeda isti ne bi mogao koristiti osim za košnju i odlaganje pokretnina, a u prilog navedenim činjeničnim utvrđenjima koja proizlaze iz materijalne dokumentacije u spisu, suglasno su iskazivali svjedoci i to Daniel Valenčak, Mirko Borovec i supruga tuženika Branka Jedvaj, koji su naveli da se sporni dio nekretnine nikad nije obrađivao, već da se faktična vlast na tom dijelu nekretnine izvršavala na način da su tuženikov otac, kasnije tuženik, odlagali raznorazne predmete poput pluga, drva, mehanizacije, viška sijena i priključaka za traktor.

25. Dakle, iz izloženih razloga, ovaj drugostupanjski sud zaključuje da je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da na temelju provedenog postupka, cijeneći iskaze svjedoka, utvrđenja i neposredna opažanja s poduzetih očevida kao i materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu, tužiteljica nije dokazala da je doista bila zadnja mirna posjednica predmetnog dijela nekretnine označene kao k.č.br. 3637 k.o. Bistra Gornja, a koja činjenica mora biti dokazana da bi sud pružio tužiteljici pravo na posjedovnu zaštitu, odnosno nije s uspjehom osporila navode tuženika u kojima tvrdi da je on osobno i putem svojih prednika vršio faktičnu vlast na tom dijelu nekretnine.

26. Nadalje, bespredmetnim, odnosno irelevantnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, ukazuje se žalbeni navodi tužiteljice u kojem navodi da je upis prava vlasništva tuženika na spornom dijelu predmetne nekretnine formalne prirode iz razloga što je u posjedovnoj parnici isključeno raspravljanje o pravu vlasništvu, tako i o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete, u smislu članka 441. ZPP, imajući u vidu da je cilj ove vrste postupka uspostava posjedovnog stanja koje je postojalo prije smetanja.

27. Također, bez utjecaja je na parnicu radi smetanja posjeda žalbeni navod tužiteljice u kojem ukazuje na postojanje ograde izgrađene od strane tuženikovog oca Stjepana Jedvaja na međi između tuženikove i svoje nekretnine kao potvrdu sporazumne diobe i posjeda stranaka i njihovih pravnih prednika jer se u parnici radi smetanja posjeda ne donosi odluka o nekom pravu ili pravnom odnosu, već o faktičnoj vlasti posjednika i činu smetanja posjeda, pa stoga ovakvim navodom tužiteljica zadire u sferu pitanja prava vlasništva, kao i prava na posjed, odnosno u sferu nedopuštenog raspravljanja u ovoj vrsti postupka.

28. Konačno, tužiteljica u žalbi pogrešno navodi da je sud prvog stupnja tuženiku priznao pravo na posjed nekretnine oznake 3637 k.o. Bistra Gornja, koji navodi se ukazuju neosnovanim u cijelosti iz razloga, a kako je prednje obrazloženo, ali i jasno istaknuto u obrazloženju prvostupanjskog rješenja, a to jest da tužiteljica tijekom prvostupanjskog postupka nije dokazala, odnosno učinila nespornim svoj posljednji mirni posjed utuženog dijela nekretnine, s kojim mišljenjem se slaže i ovaj

drugostupanjski sud, a prema kojem zauzetom stavu, sud prvog stupnja nije ni na koji način priznao pravo na posjed tuženiku na tom dijelu nekretnine.

29. Tužiteljica žalbom pobija rješenje u cijelosti, pa tako i odluku o troškovima postupka, s time da iz sadržaja žalbe ne proizlazi u odnosu na koje troškove i iz kojeg razloga žalbu podnosi, a ispitujući pobijano rješenje u tom dijelu, utvrđeno je da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo, odnosno članak 154. stavak 1. ZPP u vezi s člankom 155. stavkom 1. istog Zakona i u skladu s odredbama Tarife.

30. Stoga, valjalo je, na temelju članka 380. točke 2. ZPP odbiti žalbu tužiteljice kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, odnosno odlučiti kao u izreci ove drugostupanjske odluke.

Zadar, 10. srpnja 2024.

Sudac

Željko Đerđ

Dokument je elektronički potpisan:
Željko Đerđ
Vrijeme potpisivanja:
12-07-2024
08:47:19

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#0C1156415448522D393734363533033031373231
OU=Signature
S=Đerđ
G=Željko
CN=Željko Đerđ

Broj zapisa: **9-3086a-2f6b0**

Kontrolni broj: **06b5a-c51ea-5a74f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Željko Đerđ, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.